

Meditaties seizoen 2023-2024

In 2022 verscheen het boek *Samen jong, kernwaarden van een kerk met alle generaties*.

Het boek noemt 6 kernwaarden. Bij elk daarvan is een bijbelse reflectie geschreven.

In de meditaties in het kerkblad wil ik dit seizoen aan de hand van deze bijbelse reflectie stilstaan bij de zes kernwaarden uit het boek.

De tweede kernwaarde luidt: Jezus' boodschap serieus nemen.

Marcus 1: 16 t/m 20, 2: 13 t/m 17 en 3: 13 t/m 15

Jezus' boodschap serieus nemen betekent dat we die niet alleen op zondagmorgen centraal stellen. Het gaat er om een geloofsgemeenschap te vormen die dagelijks praktijk maakt van het evangelie. Of anders gezegd: die dagelijks met Jezus leeft, en daarin en daardoor met elkaar.

Het is in het licht van de bijbel een dagelijkse praktijk die ook de rommeligheid omarmt. De groep leerlingen van Jezus was niet 'netjes'. Hij werd gevolgd door vissers, prostituees, tenminste één rebel en een belastingambtenaar. Zo verschillend als ze waren, vormden ze een geloofsgemeenschap omdat ze met Jezus verbonden waren – en daardoor met elkaar.

Geloofsvertrouwen, geloof in dagelijkse en praktische zin betekent in het licht van het evangelie ook niet schrikken van onze eigen rommeligheid. Al in de evangeliën en in Handelingen komen de dingen voor die we zelf herkennen. Mislukkingen, twijfel, kleingeloof. Ook in de jonge gemeente komen er al snel conflicten voor, en worden groepen buitengesloten of overgeslagen omdat de mensen een andere taal spreken. Aan de tafel van de eenheid gaat het mis als de één stomdronken wordt, terwijl de ander dorstig moet toekijken.

Toch twijfelen de schrijvers van de bijbelteksten er nergens over of God dan wel met hen optrekt. Of Jezus Christus dan wel met zo'n gemeente verbonden kan zijn.

Daar aarzelen ze geen moment bij. Niet voor niets heeft Jezus gezegd dat hij alle dagen bij hen zal zijn.

Zo leven ze mét elkaar, mét de rommeligheid die we herkennen, maar waar we het vaak niet over hebben in de kerk. Laten we het in dat licht dan maar eens benoemen: Jezus wil met gewone mensen zijn, in hun gewone gebroken bestaan – en wij willen met hem zijn, en dus met elkaar, in onze rommeligheid.

Iedereen in de geloofsgemeenschap probeert een stukje in te vullen van de *navolging* van Jezus. Een mooi beeld hiervoor is dat de beroemde schilder Rembrandt zijn grote werken nooit op tijd af had kunnen krijgen als hij niet kon beschikken over leerling-schilders die allemaal een stukje van zijn werk heel nauwkeurig konden navolgen.

Zo volgen ook de leden van de geloofsgemeenschap rond Jezus (die veel groter is dan het ledenbestand!) hem na door ieder een stukje van zijn leven na te bootsen.

De bergrede (Matteüs, hoofdstukken 5 t/m 7) laat zien dat dat geen eenvoudige zaak is. Het vergt wat van ons. Maar we doen het dan ook niet alleen. Door *samen* de boodschap van Jezus centraal te stellen kan in deze wereld iets zichtbaar worden van het heil van Christus. Johannes zegt zelfs dat we met elkaar nog meer kunnen doen dan hij alleen – denk aan het beeld van de schilder met zijn leerlingen (Johannes 14: 12).

Jezus navolgen is ieder een stukje laten zien van Jezus. En dat begint met het aangaan van een diepe vertrouwensband met Jezus Christus. Opdat wij met elkaar een brief zullen zijn waarin Gods liefdesboodschap is te lezen (Lied 976)

Ds. Nico de Lange

